

התיקון הכללי

יהי רצון קודם אמירת תהלים (בשבת ויו"ט אין אומרים):

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בך עבדו ובזרעו אחריו והבוחר בשירות ותשבחות, שתפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים שאקרא באלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו וכותו יגן עלינו. ויעמד לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם ופעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות, לכפר פשעינו ועונותינו ופאתינו, ולזמר עריצים ולהכרית כל החושים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואהבה ורעות, ומשם ימשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה למתנונו מעונותינו ולסלח פאתינו ולכפר פשעינו, כמו שסלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך, כמו שנאמר גם יי העביר הפאתך לא תמות. ואל תפחנו מהעולם הזה קדם ומנו עד מלאת שנותינו בהם שבעים שנה באפן שנוכל לתקן את אשר שחתנו. וזכות דוד המלך עליו השלום יגן עלינו בעדנו שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך. ומאוצר מתנת חנם חננה ברכתיב והננתי את אשר אהן ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו אומרים לפניך שירה בעולם הזה כך נזכה לומר לפניך יי אלהינו שיר ושבחה לעולם הבא. ועל ידי אמירת תהלים תתעורר הבצלת השרון ולשיר בקול נעים בגילת ורצו, כבוד הלבנון נתן לה, הוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו אמן סלה:

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר:

לבו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתורה, בזמורת נריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יהוד קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים: הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתים שבדורנו. ולכל הצדיקים האמתים שובני עפר. קדושים אשר בארץ המה. ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל גובע מקור חכמה רבנו נחמן בן פינא. וזכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

פרק טז: מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: אמרת ליהוה אדני אתה טובתי כל עליך: לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: ירבו עצבותם אחר מהרו כל אפיק נספיהם מודם וכל אשר את שמותם על שפתי: יהוה מנת חלקי וכסי אתה תומיך גורלי: חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני כל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשירי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשואל לא תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארה חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח:

פרק לב: לדוד משכיל אשרי נשוי פשע פסוי חטאה: אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: כי תחשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קוץ סלה: חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אלו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: אשכילך ואורך בדרך זו תלך אינצח עליך עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום כל קרב אליך: רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: שמוחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

פרק מא: למנצח מזמור לדוד: אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטחו יהוה: יהוה ישמרהו ויחיהו יאשר (ואשר) בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחיו ידבר: יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: דבר בליעל יצוק בו ואשר שוב לא יוסיף לקום: גם איש שלומי אשר בטהתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: ואתה יהוה חנני וחקימני ואשקמה להם: בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע אויבי עלי: ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

פרק מ"ב: למנצח משכיל לבני קרה: כאיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך: אלה אופרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: אלהי עלי נפשי תשתוחח על בן אופר מארץ ירדן והרמונים מהר מצער: תהום אל תהום קורא לקול צנורך כל משברך וגלך עלי עברו: יומם יצנה יהוה חסדו וכלילה שירה עמי תפלה לאל חי: אומרה לאל סלעי למה שכתנתי למה קדר אלך בלחץ אויב: ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

פרק צ: תפלה למושה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך פיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ורמתם שנה יהיו בפקר פחזיר יחלף: בפקר יציין וחלף לערב ימולל ויבש: כי כליו באפך ובחמתך נבהלנו: שש עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: למנות ימינו בן הודע ונביא לבב חכמה: שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו בפקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמהנו כימות עזיתנו שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה:

פרק קה: הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו לו שיהו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ושמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיו: זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטי: זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: אשר פרט את אברהם ושבעתו לישחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו כגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: לא הניח אדם לעשקם ויובח עליהם מלכים: אל תגועו במשיחי ולנביאי אל תרעו: ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: שלח לפניכם איש לעבד נמכר יוסף: עזו בכבל רגליו

פרק נט: למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאלו וישמרו את הבית להמיתו: הצילני מאיבי אלהי ממותקוממי תשגבני: הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: כי הגה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה: בלי עון ירצון ויפוננו עורה לקראתי וראה: ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ישובו לערב יחמו ככלב ויסובבו עיר: הגה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים: עזו אליך אשמורה כי אלהים משגב: אלהי חסדו (חסדי) יקדמני אלהים יראני בשררי: אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגגנו אדני: חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומפחש יספרו: בלה בחמה בלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: וישבו לערב יחמו ככלב ויסובבו עיר: המה ינועון (יניעון) לאכל אם לא ישבעו וילינו: ואני אשיר עזך וארצן לפקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: עזי אליך אומרה כי אלהים משגב אלהי חסדי:

פרק עז: למנצח על ידותון לאסף מזמור: קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: אופרה אלהים ואחמיה אשיחה ותתעמף רוחי סלה: אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: אופרה נגיתי כלילה עם לכבי אשיחה ויחפש רוחי: העולמים ינח אדני ולא יסף

תפילה לאחר התיקון הכללי

ריבוננו של עולם, עילת העילות וסיבת כל הסיבות אנת לעילא. לעילא מן כולא. ולית לעילא מינך. דלית מחשבה תפיסא בך כלל, ולך דומיה תהלה. ומרומם על כל ברכה ותהלה.

אותך אדרש, אותך אבקש, שתחתור חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד החשתלשלות הפרטית שלי, במקום בו אני עומד, כפי שנגלה לך, יודע תעלומות. ובדרך ובנתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלימה לפניך באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לבלתי לחשוב במחשבותי שום מחשבות חוץ ושום מחשבה ובלבול, שהוא נגד רצונך, רק לדבוק במחשבות זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך.

הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב טהור לעובדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה.

תשועת יהוה כהרף עין, "לאור באור החיים" כל ימי היותי על פני האדמה; ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחושך, להחזירם אל הקדושה, ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו, כולו אומר כבוד. אמן נצח סלה ועד:

(רגלו) ברזל באה נפשו: עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: שלח מלך ויתירהו מישל עמים ויפתחהו: שמו אדון לביתו ומישל בכל קנינו: לאמר שריו בנפשו וזקניו יחפם: ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: הפך לבם לשנא עמו להתנפל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: שלח השך ויהשך ולא מרו את דברו: הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: אמר ויבא ערב פנים בכל גבולם: נתן גשמייהם ברג אש להבות בארצם: ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: ויוציאם בכסף וזהב ואין בשכמיו פושל: שמה מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: שאל ויבא שלו ולחם שמים וישיעם: פתח צור ויזוכו מים הלכו בציות נהר: כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: בעבור ישמרו חקיו ותורתיו וינצרו הללו יה:

פרק קלו: על נהרות בכל שם ישכנו גם בכינו בזכרנו את ציון: על ערבים בתוכה תלינו בנרותינו: כי שם שאלנו שובינו דברי שיר ותולדינו שמה שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: אם אשפחך ירושלם תשפה ימיני: תדבק לשוני לחכי אם לא אפרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמהתי: זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת בכל השודדה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הפלע:

פרק קנ: הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור: הללוהו בתף ומחול הללוהו במזים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: